

Ἀρ. 1119. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικασήριον

Ἰδ. ποιῇ τὸν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας εὐρεσκόμενον Δημήτριον Ἀργυρὸν Ζαγγραῖον, ὅτι οἱ ἐνταῦθα Κύριοι ἀδελφοὶ Ροῖδη καὶ συντρ. ἐπαρσίσαν εἰς τὸ Δικασήριον τῆτο ἀναφ. ράντων κατ' αὐτὸ ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας, δι' ἧς ζητῶν

Νὰ προσκληθῇ εἰς τὸν κ' πρεσβιαθῇ ἐνταῦθα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου τελευταίαν διακριτικὴν ἀνέκκλητον ἀπόφασιν

Β'. Νὰ δικαθῇ πρὸς ὀφελὸς τῶν ἡτῶν Γρ. 4968 παρακαταθήκη, ὡς ἀποτελέσῃ μέρος τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια εἶχον δανείσει πρὸς αὐτόν

Γ'. Νὰ καταδικαθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὅσων μένει χρεώσης πρὸς αὐτὸς κατὰ τὸν ἀπ' 24 Μαΐου τελευταίου τρεχούμενον λογαριασμόν, ἀφ' οὗ ἐκπεδῶσιν ἀπὸ τὸ ποσὸν τὰ εἰς παρακαταθήκην Γρ. 4968 καί

Δ'. Νὰ καταδικαθῇ εἰς τὰ δικαστικά καὶ δικολογικά ἔξοδα.

Προσκαλεῖται διὸ νὰ πρεσβιαθῇ εἰς τὸ Δικασήριον τῆτος ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆ παρόντος διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος, ἢ ὁ ἴδιος προσωπικῶς, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τε. διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἄλλως, θέλει ἐνεργηθῇ ὅτι προσδιορίζει τὸ Ἀρθ. 218 τῆς Πολ. Διαδικασίας.

Τὸ παρὸν νὰ γνωστοποιηθῇ, κηρύττοντος ἀσυνεμικῶς ὑπὲρ τῆς μεγάλης τῇ Φωνῇ ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, ἀντίγραφον αὐτῆς νὰ ἀφελθῇ πρὸς τὴν σύζυγον τῆ διαληθῆτος Δημητρίου Ἀργυροῦ, ἑτερον νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου τῆτος, νὰ δημοσιευθῇ δὲ καὶ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Σύρα, τῇ 28 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Μελαῖς.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

Ἀρ. 5913. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργυρὸν καὶ Ναυπλίας

Δικασήριον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Γρόπιν κατεχέθη ἀπὸ τὴν παραπλέεσαν τὰ παράλιε τῆς Σπάρτης ναυτικὴν μίτρην ἐν πειρευτικὸν πλοῖον, τὸ ὅποιον εἶχε γυμνώσει προλαβόντως τινὰς Κρητὰς

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ πλοῖῳ εὐρεθῆναι ναυτιλικὰ ἔγγραφα ἀποδεικνύεται πλοίαρχος τῆ αὐτῆς πλοῖος ὁ Πααγιότης Τζαννετάκης Σπυριδιῆς, κατοικῶν εἰς τὴν Σικεραμῆλαν ἐπαρχίαν Ἀνδροῦ

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς Τζαννετάκης εἶναι ὑποπτος πειρατείας

Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Τζαννετάκης προκληθῇ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5271 ἐντάλματος (τὸ ὅποιον δὲν ἐτοιχοκολληθῇ μὲν εἰς τὴν διαμονήν τε, ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἐπέτρεπον, ἐδημοσιεύθη ὁμως διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 2 Μαΐου 1832 ἐκδοθέντος ὑπ' Ἀρ. 17 φύλλου τῆς Γεν. Ἐφημερίδος) δὲν ἐνεφανίθη ἐντὸς τῆς διαρισμένης προθεσμίας τῶν 20 ἡμερῶν

Διὰ ταῦτα καὶ αἰτησιν αἰτιολογημένην τῆ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τῆτω ἐγκληματικῆς ἐξεταστῆς προσκαλεῖται ὁ αὐτὸς Τζαννετάκης νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ βῆμα τῆτος ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ τὸ παρὸν δυνάμει ἐντάλμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἐφημερίδα διὰ τὰ τέλη τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Αὐγύστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χαρ. Μηλιάνης.

Ὁ ἐπέχον τόπον Γραμματεὺς
Χρ. Σ. Αντωνόπουλος.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἡ ὑπ' Ἀρ. 55 ἀπόφασις τοῦ κατὰ τοῦ Αἰγίου Πέλου Ἐκλήτου Δικαστηρίου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 18 φύλλου τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος, περιέχει γραφικὰ τινὰ λάθη, τὰ ὅποια κατὰ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου διορθοῦνται τῶρα. Ἐπὶ αὐτῇ λοιπὸν εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸ τέλος ἡ χρονολογία « τὴν 1 Ἰουλίου » ἀντὶ « τὴν 1 Ἰουλίου » προσθεθείτω δὲ καὶ ἡ λείπουσα ὑπογραφή τοῦ Γραμματέως « Ἰω. Δ. Φέστας. »

μᾶλλον προσεβίβαζεν αὐτὰς ἐκ πικρῆς τρόπου. Ἀπὸ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ πάλαιστρου τοῦ δικαίου πολέμου εἰς τὴν ἐμρὺν ἀγορὴν μετακομίζομενος, ὅπου ἄνδρες ἀριπρεπέες ἐβόουσι⁽¹⁾, διέμενεν ὁ αὐτός. Ἄν ἐξέλτε πολλὰς ἡμέρας τὴν ἐνεργὸν τοῦ νεότητος τῆς φιλοπρωτίας ὁ δαίμων. Ὑπερτέρως εὗρισκε καὶ ἐκάστην τὰς νοουσίας τοῦ χρόνου· σῶμα ψευδὲς δὲν ἤξευρε νὰ ἀνοίξῃ, οὔτε ἀτελέστους ποτὶ ὑπέσχετο ὑποσχέσεις. Ἐμίσει καὶ μὲ τὰς πύλας ἴσα τοῦ ἄδου λέγοντας μὲν ἄλλα, ἄλλα δὲ κρύπτοντας εἰς τὰς φρένας. Κατὰ πᾶσαν περιστάσεων ἀγχιστροφίαν ἐπαλλεν εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀμετάβλητος ἡ φιλία· φιλία εἰς τὰς δυστυχίας καὶ τὴν στερήσεις, φιλία εἰς τὰς εὐτυχίας καὶ εὐπορίας, μακρὰν ἀπὸ ἐνδιάθετον προδοσίαν, μακρὰν ἀπὸ κοινοπραγματικὴν κεραινοίαν καὶ ἀπρονοησίαν. Βλέπω τὸ βέβαιον ἡθὸς τοῦ ἀπλησίαστον ἀπὸ μικροπρεπῆ καὶ ἀνάξια πάθη, καθὼς βλέπω τὸ σῶμά του ἄσειστον πρὸς τοὺς κεραυνοὺς νέου τῆς πατρίδος ἐχθροῦ, ὅστις ἐμελλε νὰ βάλλῃ εἰς ὅζον πειρασμὸν τὴν μάχην τοῦ Ἰψηλάντου ἀκρότητα. Ἐλάτε, μελανὰ πλήθη τῶν Αἰγυπτίων σκλάβων! προχωρεῖτε μὲ εὐρυθμον ὄχημα διὰ μέσου τῶν ἱερειῶν, τὰ ὅποια κατέστρωσαν ἐπὶ τῆς Πελοποννησιακῆς γῆρας τὸ πῦρ καὶ ἡ ῥομφαία· εἰς Μύλους σᾶς ἀναμένει ὁ Ἰψηλάντης. Διακοσίους ἴσως ἀριθμεῖ συναγωνιστὰς μόλις· ἀλλ' ἀντέχει στερεῶς καὶ ἀποκρούει μὲ φθορὰν μεγάλῃν τὸν ἑσθάρων. Ἀμφίβολοι τῆς μάχης ῥοπαὶ πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν στοργὴν τινῶν στρατιωτῶν εἶχαν δώσῃ ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἐτάσιν τοῦ στρατηγοῦ, ὅστις, πρὸς τὴν λέξιν, φύγε, στρατηγέ, διὰ νὰ σωθῇς, καὶ ἡμᾶς ἄφες νὰ πολεμῶμεν, δὲν φεύγω, ἀποκρίνεται, ἀπ' ἐδῶ· ἕως τέλους θέλω τὸ χρέος μου ἐκπληρώσῃ, ἐπειδὴ ταύτην τὴν τάξιν μὲ ἐνεπίστευσεν ἡ πατρίς.

Τεθιάμενοι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχῳ πισύνα
Ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον⁽²⁾.

Διὰ τοῦτο σήμερον, καθὼς ποτε ὁ ἐκλεκτός τῆς ἀγίας γῆς, ἀπέθανε, καὶ πᾶς Ἰουδας καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐθρήνησαν αὐτόν.

Ἐκλινε τέλος μίαν ἡμέραν ὁ ὕψιστος πρὸς τὰς εὐχὰς ἀνθρώπων ἐλεεῖν καὶ πασχόντων, καὶ ἀπεφάσισε νὰ στεφανώσῃ τὰ ὑπὲρ τῶν τιμωτάτων πολυάθλων μαρτύρια, καὶ ἐκύλισεν ἀπὸ τῆς μεγαλόφρου ἑσώπης τὰ σπλάγχνα τὴν κραταιὰν τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως καὶ ἐνδύου τῆς Ἑλλάδος εἰρήνης ἐγγύησιν, καὶ νέον διεξαγωγῆς εἶδος τὰ τῆς πατρίδος κατέλαβε πράγματα. Καὶ τότε ὁ Ἰψηλάντης ἀναδέχεται στραταρχικὸν ἐπιχειρήμα, καὶ κατορθώνει ὅσα ἐπιτυμύματα. Εἰς Ῥώμην συνάξει περὶ αὐτὸν καὶ τακτοποιεῖ σῶμα πολεμιστῶν Ἑλλήνων ἐμπειροπολεμώτατον, καὶ στρατηγικῶς ἔλκων τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἀλκίμως κατ' αὐτοῦ πίπτων, τὸν νικᾷ εἰς Πέτρην λαμπρῶς, καὶ τὸν ἀναγκάζει εἰς ἀναχώρησιν ἐκ συμμάχους, καὶ κύριος γίνεται αἷτιος τῆς συμπεριουχῆς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἑπικρατείας. Ἀριστεύσας ὑπὸ ἀγνώμονα καὶ ζηλότυπον ἐξουσίαν, παραμελεῖται καὶ ἀπεικνύεται εἰς ἰδιωτικὸν βίον, τὸν ὅποιον ὑποφέρει ἀγύγιστα, ἀποκομμένος μὲν κατ' ἀνάγκην ἀπὸ τὰς παρηγορίας τῆς τῶν οἰκειῶν καὶ φίλων ἐντεύξεως, οἰκοπολιτορνούμενος δὲ ἀπὸ ὄχλον συκοφαντῶν καὶ κατασκόπων· φιλοσοφῶν ἐν τοῖς λόγοις ὡς ὁ Ἑπικουρίωνας, τῆς γνώσεως

τῶν ὄντων τὴν γαλαναίαν προσευχόμενος προσευχῇ, καὶ τὴν ἀρμονίαν πικρῶν ἐκείνων, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Σωκράτης παρεσκεύαζε αὐτὸν πρὸς τὸν μέλλοντα βίον. Ἀρκεῖται τέλος ἡ ἐξουσία ἐκείνη ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ὀργῆς τὴν πνύην, καὶ προχέει ἀνακαλεῖται τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰψηλάντου εἰς τὴν κυβερνητικὴν περιωπὴν τῆς πατρίδος. Ἐκεῖ ἀγαθέως ἀπὸ τὰ ἄσφατα τῶν πατριαστικῶν σειρήνων, μόνον τὸ δημόσιον ὄφελος στήσας πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀσθενῶν, ἀσθμαίνων, καὶ ἡμέραν τηκόμενος ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, ὅλην ὅμως τὴν ὑπηρετιομένην ἰσχὺν τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς του ἐξώδεσε, διανοικτερεύων μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς εἰς τὴν εὐσυνείδητον τῆς πατρίδος ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν φιλάνθρωπον ἐρευναν τῶν ἰδιωτικῶν χρειῶν, εἰς τὴν θεραπείαν παντοίων ἀθλιότητων. Ἀντιπρόσωπόν του τὸν ἐκλέγει ὁ λαὸς τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἐκεῖνος δειλιᾷ αἰδημόνως νὰ φανῇ εἰς τὴν ἑθνικὴν συνέλευσιν, διανοούμενος τὸ εὐπρεπὲς καὶ τὸ νόμιμον, μήπως καὶ δὲν συμβιβάζεται ἡ νομιμαστικὴ θέσις του εἰς τὴν πολιτείαν μὲ τὰ τῆς ἀντιπροσωπίας καθήκοντα. Ἀ! τοιαύτη ὑπαρξίς ἐπρεπε νὰ ἐκτανθῇ πολὺ περαιτέρω, αὐδὲ νὰ σδύσῃ ἐν ἀκμῇ ἡλικίας, μακρὰν γονέων καὶ ἀδελφῶν, ἄγαμος, ἄτεκνος, κατὰ κράτος διὰ τὰς ἐθνικὰς διακρίσεις, διὰ τὰς δημοσίας δυσχερείας, ἄγευστος τῆς πανελληνίου εὐημερίας, τῆς ὁποίας μόλις ἠσθάνθη τὰ εὐαγγέλια, ἂν καὶ πολυετῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἠθλήσῃ. Μωσῆς νέος, μόλις ξανοίγει τῆς ἐπαγγελίας τὸν τόπον, πρὸς τὸν ὅποιον ἔτρεξε λαοσσόος διὰ μυρίων πληγῶν, καὶ ἰδοὺ εἰς συνένωσιν καὶ συνανάπαυσιν καλεῖται ἀπὸ τῆς αἰωνίαν καὶ μακαρίαν ἀρχῆς, τῆς ὁποίας ἐπὶ γῆς ἐφάνη ἀπόβροια. Ἀλλὰ τυφεκὰ ἡ πατρίς θαυμασμοῦ δάκρυα χύνει καὶ πρὸς τὴν ἐντιμὴν πτωχείαν ἐκείνου, τὸν ὅποιον διὰ νὰ θάψῃ ἀξίως, ζητεῖ χορηγίαν ἀπὸ τὸν θησαυρὸν τῆς, ὡς αἱ μεγαλόδοχοι Ἀθῆναι διὰ τὸν Ἀριστείδην. Ὅχι δὲ εἶναι ἀπατηλὸν ἀρετῆς ἰνδαλμα τοιούτου ἀνδρός ἡ βιογραφία. Τίμιον κληρονόμημα μένει διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ καὶ ἡ θραχεῖα τοῦ πάροδος εἰς τὴν πολυτάραχον τοῦ κόσμου σκηνήν. Ἀ, φέρτε νὰ καταφιλήσω τὸ ἄρμα ὅπου ὑπὲρ ἐλευθερίας ἄστραψεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀργους, εἰς τὸν βάλτον τῶν Μύλων, εἰς τῆς Πέτρας τὰς θερμοπύλας· χορτάσατε τὸν διψαλέον μου ὀφθαλμὸν μὲ τὸν λαλητικὸν τοῦτον θρίαμβον, μὲ τὰς ὀθωμανικὰς ταύτας σημαίας, αἱ ὁποῖαι ἐσῶσι τὸ κατὰ βαρβάρων τοῦ Ἰψηλάντου τρόπαιον. Ἐλλὰς, ἱερὰ πατρίς ἡμεῖς καὶ σήμερον πιστὴ παρακαταθήκη περικλειῶν μνημοσύνων, μὲ τὰ ὅποια διακονίζεις τὸ κράτος τοῦ νοῦ καὶ τῶν ἡθῶν, καὶ ἀνακαινίζεις ἐθνῶν τῶν ἀνθρωπίνων τὴν ζωτικότητα. Ἀγωνεῖν, ἀδελφοί! Ἄνδρες ἀλλογενεῖς, ἀγωνεῖν! Τοῦ λόγου τὴν ἀγωνίαν διαδέχεται ὁ πένθιμος αἶνος τῶν μουσικῶν ὀργάνων, καὶ ἀναπεπτημένα ἀγκάλαι ὅλων κομίζουσι νεκρὸν τὸν αἰδιμόν εἰς γῆς τῆς πατρίδος τοὺς κόλπους. Συμπαθητικὴ συνοδία! Ἀμποτε ἀπὸ τὰ ἄδυστα τοιούτου θανάτου νὰ ἡκούετο ὡς ἀποχαιρετισμὸς τρομερὸς καὶ φερεπειθῆς τῆς ὁμνολογίας τὸ ἀθήημα, τῆς ὁποίας ματαιόπονοι γίνονται κήρυκες αἱ τοῦ βίου ἀλλεπάλληλοι κακουχίαι!

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

(1) Ὀμηρος.
(2) Τυφταῖος.

Αρ. 33-34. 13 Αυγούστου 1832.

ΕΤΟΣ Α.

ΣΑΡΑΤΩΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετήσια, Φύλλα 36.

Εξαμηνιαία 18.

Τριμηνιαία 9.

Αί συνδρομαί γίνονται, ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως (βλ. Ἐθν. Ἐρ. Ἀρ. 32) πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Στρατηγόδον Κάννιγγ, ἑκτακτον Πρέσβυν τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πόρτᾳ, κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε,

Αἱ εὐγενεῖς προσπάθειά σας ἐπεσφράγισαν τέλος πάντων τὸ μέγαν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἡ Ὑψηλὴ Συμμαχία, ἀξίως τῶν οὐχὼν τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου, ἀνέλαθεν ὑπὲρ λαοῦ ἀναξιοπραγοῦντος.

Ἡ Ἑλλὰς, ἀποκατασταθεῖσα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐλευθέρων ἔθνων, δὲν θέλει λησμονῆσαι ποτὲ ὅτι ὀφείλει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπάρξεως εἰς τὰς φιλανθρωπικὰς βουλὰς τῶν ὑψηλῶν θρόνων, καὶ ἡ ἀμερόληπτος ἱστορία θέλει ἀναμφιβόλως παρὰπέμψει εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἐξοχότητός σας, ὡς ἐνὸς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐνθέρμων ζηλωτῶν τῆς ἐλευθερίας τῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ὀφείλουσα νὰ ἐρμηνεύσῃ εἰλικρινῶς τὸ φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπεφόρτισε τὸν ὑποσημειούμενον νὰ ἐξηγήτῃ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὰς δικαίας καὶ ἐγκαρδίας εὐχαριστίας τοῦ ἔθνους δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ μεγάλα ἐπράξατε, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσῃ ταῦτοχρόνως νὰ γένητε ἔμπροσθεν τῶν θρόνων τῆς Ὑψηλῆς Συμμαχίας πιστὸς διερμηνεὺς τῆς αἰωνίου εὐγνωμοσύνης του.

Αὐτὸ τοῦτο τὸ χρέος ἐπεφορτίσθην μὲ πέντε ἄλλους συναδελφούς Πληρεξουσίους νὰ ἐκπληρώσω καὶ προσωπικῶς πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας.

Δέχθητε, Ἐξοχώτατε, τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ὑψηλῆς καὶ ὑπερεξαιρέτου ὑπολήψεως, μετ' ἧς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κρητύτωμαι.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀυγούστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΠΟΛΥΖΩΙΑΝΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Θ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΝΑΥΤ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους Ναυάρχους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Με ἄκραν μου εὐχαρίστησιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλω πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας τὴν κατὰ τὰ παραλία τῆς Μάνης κατάσχεσιν τῆς βελούς, ἡ Γοργώνη, περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο λόγος εἰς τὴν πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν κοινοποιήσιν σας τῆς 5 Ἀυγούστου.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἤδη ἐν πλοῖον διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὰ ἐνταῦθα· ὁ πλοίαρχός της καὶ δύο ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ πειρατὰς παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἄλλη τις βελού, ἡ ὁποία μὲ σκοποὺς ἐπίσης ἐγκληματικὰς ἐφάνη ἐσχάτως εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἐφέρθη ἐνταῦθα ἀπὸ τὸν ἴδιον πλοίαρχόν της· ἀποφασισμένος οὗτος νὰ καταστήσῃ ἀναμφίβαλον τὴν καθαρότητα τῶν φρονημάτων του, καὶ βοηθούμενος ἀπὸ μικρὸν τινα ἀριθμὸν ἐκ τοῦ πληρώματός του ἐδράξε τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ ἀπεβιβάσθη πρὸς τὴν Νάξον εἰς γολέτταν ἐκ Κεφαλληνίας, τῆς ὁποίας ἡ τύχη ἀγνοεῖται εἰσέτι, καὶ ἀνῆρπασε τὴν βελούν, ἐκθέσας εἰς κίνδυνον καὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν του καὶ τὴν τῶν πιστῶν του συντρόφων.

Διὰ τῶν δύο τούτων ἐπιτυχιῶν ἡ Ἑλληνικὴ θάλασσα φαίνεται ὅτι ἐκαθαρίσθη ὅλως διόλου τὴν σήμερον ἀπὸ κακούργους.

Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐν μέσῳ τῶν χρηματικῶν της ἀμνηχανῶν ἀγωνίζεται νὰ προλάβῃ ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀνεμφάνισιν τοιούτων ἀνοσιουργημάτων κατὰ θάλασσαν.

Δέχθητε, Κύριοι Ναυάρχοι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Ἀυγούστου 1832.

(Ἰπογεγραμμένος) Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Συνεδρίασις Θ', Ἰουλίου 30.

Προεδρεῖ τοῦ Κ. Π. ΝΟΤΑΡΑ.

1. Ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγκριθέντα ἐπικυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ὁγδόης συνεδρίασεως.

2. Ἐπρωτέθη καὶ αὐτὴ νὰ διορισθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπὴ, καὶ ἐνεκρίθη.

3. Επρόβληθη νὰ διορισθῶν ταῦτοχρόνως καὶ ὅσαι ἄλλ' ἀναγκαιοῦσι διαρκεῖς ἐπιτροπαί· γενομένου δὲ λόγου τοῦ ποσοῦ τούτων, ἐνεκρίθη νὰ διορισθῶσι πρὸς τὸ παλαιὸν ἐξῆς·

α' Ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος·

β' Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν·

γ' Ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς διανομῆς τῆς γῆς καὶ

δ' Ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἀμοιβῶν.

4. Ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς, καὶ ἐνεκρίθη νὰ συγκροτηθῇ αὕτη ἀπὸ μελῶν, ἔχοντα τὴν ἀδειαν νὰ ζητήσουν εἰς τὰς ἐργασίας των, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιτροπῶν τὰ μέλη, τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων εἰδημόνων καὶ πεφωτισμένων ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως, τοὺς ὁποίους προβαλλομένους παρ' αὐτῶν θέλει διορίζει ἐπισφίμως ἡ Συνέλευσις.

5. Ἐρωτηθείσης τῆς Συνελεύσεως παρὰ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν, ἐδόθη γνώμη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ διορισθῶσι τρεῖς ἐκ τῶν Πληρεξουσίων, διὰ νὰ συσκιεθῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ προβάλλωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐκλεγθέντες δὲ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ οἱ Κύριοι Τάτσης Μαγκίνας, Ρήγας Παλαμίδης καὶ Ἐμ. Ἀντωνιάδης, ἐνεκρίθησαν οἱ ἴδιοι νὰ συγκαταλεχθῶσι καὶ ὡς μέλη τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς· ὅθεν ἐπρόβλεψαν τοὺς Κυρίους Ἐμ. Ἀντωνιάδην, Σ. Βαλέταν, Α. Μιναρχίδην, Γ. Καραχαιτάνην, Δ. Κριεζῆν, Φ. Μαῦρον, Χ. Κλονάρην, Γ. Δελήν, Ν. Καλογερόπουλον, Ν. Παπαλεξόπουλον, Κ. Ζωγράφον, Α. Μαυροκορδάτον, Α. Πολυζωίδην, Δ. Μανσόλαν καὶ Ἐμ. Μελετόπουλον, οἵτινες καὶ ἐνεκρίθησαν ἀντὶ δὲ τῶν Κυρίων Τάτση Μαγκίνα καὶ Ρήγα Παλαμίδα, οἵτινες διωρίσθησαν μὲν πρότερον νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, ἐξηρέθησαν δὲ ἔπειτα, ὡς μᾶλλον ἀρμοδίοντες εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐπιτροπὴν, ἐκλέγησαν καὶ ἐπροσέτεθησαν οἱ Κύριοι Α. Δηλιγιάννης καὶ Μ. Τριχάς, καὶ αὕτως ἡ ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη ἀπὸ 17 μελῶν.

6. Προτείνετο νὰ σχηματισθῇ ἀπὸ 7 μέλη ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ καὶ ἐγκριθέντος, ἀνετίθη καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς ἐκλεγέντας τρεῖς Πληρεξουσίους νὰ προβάλουν μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν. Επρόβληθησαν δὲ οἱ Κύριοι Σ. Αργυροπούλου, Γ. Α. Μπέσας, Ι. Βλάχος, Ι. Δασιου, Ν. Κουρτωτάκης, Α. Λαζάρου, Π. Περ, Χρ. Καπετανάκης, καὶ ἐνεκρίθησαν.

7. Γενομένου ἐφεξῆς λόγου καὶ περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐκθέσει σχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἀπερασάθη νὰ συγκροτηθῇ αὕτη ἀπὸ 21 μελῶν, καὶ ἐπρόβληθησαν ἐνεκρίθησαν οἱ Κύριοι Τάτσης Μαγκίνας, Ρήγας Παλαμίδης, Θ. Ξένος, Β. Τριχάς, Ι. Χ. Πέτρου, Γ. Νοταρᾶς, Γ. Βαλτινός, Κ. Κούλος, Δ. Λογικάνης, Π. Μιναστηριώτης, Ι. Μ. Μιλάκης, Β. Χρηστακόπουλος, Α. Μούτρας, Α. Ι. Κροστάντης, Ν. Πονηρόπουλος, Γ. Δικαιώτης, Α. Τερποχτοῆς, Α. Καλαμογιάτης, Π. Τσιτράκης, Σ. Σταίικος, Ν. Οἰκονόμου καὶ Α. Κοντόσταυλος.

8. Επροτίθη νὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ 22 μέλη ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἀμοιβῶν ἐπιτροπὴ· προβληθέντες δὲ ἔγειναν δεκτοὶ οἱ Κύριοι Α. Μικρούλης, Ν. Μπότσης, Β. Χήλης, Α. Μαυρομυγῆλης, Σ. Φραγκίσκος, Π. Μπενάκης, Α. Μελετόπουλος, Μ. Γρίβας, Σ. Πάγκαλος, Α. Ἐγκολφίπουλος, Γ. Πετρόπουλος, Ι. Στράτος, Α. Ἐμ. Παπᾶ, Α. Γρηγοράκης, Ι.

Γούστης, Ν. Γκίκας, Α. Χατζίσκος, Ι. Οἰκονόμου, Γ. Κριαζής, Ι. Γιολδάσης, Γρηγ. Παπαλεξόπουλος καὶ Χαρ. Παπᾶ Πολίτου, μετὰ ταῦτα ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσι καὶ οἱ Κύριοι Α. Ν. Ἀποστόλου καὶ Α. Λόντος.

9. Επροτίθη ὡς ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ ταῦτοχρόνως καὶ ἡ εἰς ἐξέτασιν τῶν δημοσίων λογαριασμῶν ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ 19 μέλη, καὶ τῆς προτάσεως παραδεχθείσης, ἐπρόβληθησαν κατὰ τὸν παραδεχθέντα τρόπον καὶ ἐνεκρίθησαν οἱ ἀκόλουθοι, ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ Κύριοι Γ. Πλέσος, Ἐμ. Ξένος, Σ. Θεαγένης, Σπ. Σπαλιωτόπουλος, Μ. Πολέμης, Α. Ἀλεξάνδρου, Θ. Ἀμοιρος, Α. Οἰκονομίδης, Γ. Μπάστας, Α. Λοιδορίκης, Μύρων Μελιδωνάκης, Λεωνάρδος Καμπανάκης, Α. Τζωρτζάκης, Κ. Παπαγεωργίου, Κ. Κυνελίτιος, Β. Κουρουσόπουλος, Γ. Παπαδόπουλος, Χρ. Ματακίδης καὶ Γκίκας Δοκός.

10. Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς τοῦ Νευπλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως Κ. Ν. Ζέρβα, εἰς τὴν ὑποκινῶν ἐγκλείων καὶ ἐτέραν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρακαλεῖ νὰ διευθυνθῇ πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς Συνελεύσεως ἀναγνωσθείσης· δὲ καὶ τούτης ἐνεκρίθη ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀποστολὴ τῆς διὰ νὰ συμβιβασθῇ κατὰλλήλως τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ τοῦ διαλαμβανόμενα, καὶ ἐστάλη συνωδευμένη μετ' ἐπιστολῆς κατὰχωρισθεῖσαν ὑπ' Ἀρ. 22 τῶν ἐξερχομένων.

11. Προτείναντος τοῦ Γραμματέως τῆς Συνελεύσεως Κ. Α. Πολυζωίδου, ὅτι διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἐτέρου Γραμματέως Κ. Α. Χρηστίδου, καὶ διὰ τὴν ἐπισώρευσιν πολλῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Συνελεύσεως, εἶναι ἀνάγκη νὰ διορισθῶσι δύο συγγραμματεῖς, καὶ ὡς τοιοῦτοι προβληθέντες οἱ Κύριοι Α. Οἰκονομίδης καὶ Β. Χρυσόβέργης, ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως.

12. Επροτίθη ὡς ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ καὶ ἑτέρα τις ἐπιτροπὴ, ἔργον τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι τὸ νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ τρόπου τῆς βελτιώσεως τοῦ κλήρου, καὶ ἀνεβλήθη ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς ἄλλην συνεδρίσιν.

13. Ἀνεγνώσθη ἡ πρότασις τοῦ ν' ἀπορρασίης ἡ Συνέλευσις περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων Πληρεξουσίων, καὶ πρῶτον περὶ ἐκείνων τοῦ Ἄργους. Ταῦτοχρόνως ἀνεγνώσθη μαρτυρικὸν ἔγγραφον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν δημογεροντίαν τῆς πόλεως Ἄργους, ἐμφαίνον τὴν πρὸ 6 ἐτῶν ἀπόκτησιν κτημάτων, σύζευξιν καὶ διαμονὴν ἐκείνῳ τοῦ Κ. Α. Δασύλα. Κατεχωρίσθη δὲ ὑπ' Ἀρ. 30 τῶν εἰσερχομένων, καὶ ἐνεκρίθη νὰ εἰσαχθῇ καὶ αὗτος εἰς τὴν Συνέλευσιν μετὰ δύο ἄλλων Πληρεξουσίων τῆς ἐπαρχίας Ἄργους, τῶν Κ. Μ. Κάββα καὶ Χ. Βλάχου, διὰ μόνον αὐτὴν τὴν Συνέλευσιν, ἀλλ' οἱ δύο μόνον νὰ ψηφοφοροῦν.

14. Τελευταῖον ἔγεινε λόγος καὶ περὶ τῶν Πληρεξουσίων τοῦ Ἁγίου Πέτρου, καὶ ἐπροτίθη ὅτι ἡ ἐξεταστικὴ τῶν ἐροδικαστικῶν ἐγγράφων ἐπιτροπὴ, εὐροῦσα καὶ τὰ τρία πληρεξούσια ἐγγράφα ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας ἄτακτα καὶ ἀσυμβιβαστα, τὰ ἐπέστρεψε, διὰ νὰ γενῇ ἐκ νέου τακτικῶς καὶ νομίμως ἡ ἐκλογή. Ἐν τούτοις διέλυσεν ὁ Πρόεδρος τὴν συνεδρίσιν.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Νευπλίου, 12 Ἀπριλίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὰ ἐπικηδεῖα τοῦ μακαρίτου Α. Τριφλίου ἐτελέσθησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Τὴν δεκάτην ὥραν συνήλθον εἰς τὴν αἴσαν τοῦ μακαρίτου ἡ Διοικητικὴ Επι-

γέλλον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δὸν Πέτρου. Κατὰ τὰς εἰδήσεις, τὰς ὅτι τὰς ἐδωκεν ὁ πλοίαρχος τινὸς πλοίου, φέρεται ὅτι ἡ ἐπανάστασις ὑπὲρ τῆς Διήκας Μαρίας ἐξετείνετο ταχέως εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Τρικοσμῶντος καὶ Μπεύρας. Ἐν τούτῳ εἰ-
ναι ἄλλως, τὸ σχέδιον τοῦ νὰ ἐνωθῇ τὰ στρατεύματα τού-
των τῶν ἐπαρχιῶν διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν Δὸν Πέτρον, θέλει
ἀποβῇ ἀτάκτως.

Λύγεται ἐκ τινὶ ἐπιστολῇ τῆς 20 τοῦ Ἰουλίου, ἐκ Τρι-
πόλεως, ὅτι τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος συνέβη ἐκεῖ ἐπανάστα-
σις. Στὶ Μωάμεθ, ὁ ἐγγύτερος διάδοχος τοῦ παρόντος Πα-
σᾶ, ἦν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀποστατῶν. Τὴν 15 ἔκχρισεν ἔξοδον
ἐκ τοῦ παρυρίου τὰ στρατεύματα τοῦ Πασᾶ, ἀλλ' ἀπεκρού-
σθησαν. Ἐκλείσθη δὲ αὐτὸς εἰς τὸν ὄρειν του, καὶ ἐκτίσθη-
σαν αἱ πόλεις τῆς πόλεως. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι θέλουσιν εὐδο-
κηῖσαι οἱ ἀποστάται, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι ἐν γενεῇ, πλὴν τι-
νῶν τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως, ἠνώθησαν μετὰ τοὺς ἀποστάτας
κατὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ Πασᾶ. (Μαζτ. Ἐφ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορώνης

Εἰδοποιεῖ.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ σφραγὶς τῆς κοινότητος τῆς Ἐπαρχιακῆς Δη-
μογεροντίας Κορώνης καὶ τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς τῶν ἐξερ-
χομένων λαθραίως ἠρπάγησαν ἀπὸ τὸν Γεώργιον Πολίτην,
πρῶτον μέλος αὐτῆς, ὅστις ἐνδυνάμει τὸ ἐνδυμα τῆς ἀνταρσίας,
ἀπῆλθε μετ' αὐτῆς, καὶ ἠνώθη μετὰ τοὺς λοιποὺς εὐρισκομένους
εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας στασιαστὰς καὶ ἀνταρτὰς, ἐξαπατή-
σαι τοὺς δύο συναδελφοὺς του Κυρίου Ἠλίαν Σάκην καὶ
Ἀνδρέαν Στάην, οἵτινες σήμερον συμπράττουσι καὶ μετὰ
τῶν τριῶν μελῶν τῶν νεοσυστηθέντων καὶ ἐκλεχθέντων νομί-
μως Δημογερόντων, ἐννοεῖται παυμένον τὸ κύρος καὶ ἡ
ισχύς τῆς διαληφθείσης σφραγίδος ἀπὸ τὴν ἐκδορὴν τῆς
ὑπ' Ἀρ. 87 πράξεως τοῦ Τοποτηρητοῦ, μηνολογούμενης
τὴν 21 Ἰουνίου 1832, δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 315 δια-
ταγῆς τῆς Διοικήσεως. Διὰ τούτων ὅσαι πράξεις καὶ ἀ-
νέβαιναν μετὰ αὐτὴν παρὰ τοῦ διαληφθέντος δραπετοῦ Γ.
Πολίτου καὶ τῶν ὁμοφρόνων του, φέρουσαι τὴν αὐτὴν
σφραγίδα εἰς ἐπικύρωσιν, λογίζονται παράνομοι, ἀκυρο-
καὶ ἀνίσχυροι ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς νομίμου, καὶ ἐνώ-
πιον καθὲς συζητήσεως περὶ τῶν αὐτῶν ἐγγράφων, καὶ
μηδὲν θέλει ὑποκείσθαι ἡ ἐπαρχία μας εἰς ὅποιανδήποτε
ἐντολὴν, εἴτε πράξιν, κανονίζουσαν χρεὴν ἢ διατάξεις. Ὅθεν
δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως ἀνακηρύττεται ἔκτοτε ἡ αὐ-
τῇ σφραγίδι ἀνίσχυρος, ἀνεργὸς, ἐμβάσα εἰς ἐνέργειαν, καὶ ὡς
ἐνέκρουσα εἰς τὴν ἥδη ὑπάρχουσαν νόμιμον δημογεροντίαν.
Μολοντί προσκαλεσθεῖς δις καὶ τρίς ὁ διαληφθεὶς Γ. Πολί-
της ἀπὸ τοὺς δύο συναδελφοὺς του Κ. Ἠλίαν Σάκην καὶ Ἀν-
δρέαν Στάην νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ, καὶ οὐδ' ἀπόκρισιν ἔλαβεν.
ὡς ἀντιπρόσωποι λοιπὸν τῆς ἐπαρχίας Κορώνης ἀποδοκιμά-
ζομεν μετὰ τὸν πλέον ἐπίσημον καὶ θετικὸν τρόπον ὅσα ἐγ-
γραφα ἐξεδόθησαν δι' αὐτῆς, ἐκδίδονται καὶ ἤτερον ἐκδοθῇ
παρὰ τοῦ εἰρημένου στασιαστοῦ Γ. Πολίτου καὶ τῶν συμ-
πραττόντων μετ' αὐτοῦ ἀνταρτοστασιαστῶν, φέροντα τὴν
αὐτὴν σφραγίδα καὶ ὅποιανδήποτε ὑπογραφὰς καὶ πράξεις
αὐτῶν, τὰς ἀνακηρύττομεν ἀκύρους, παρανόμους καὶ χυρῖ-

βάσιν, ἐννοοῦντες τὰς πράξεις ταύτας ὡς λόγους καὶ ἐπι-
χειρήματα στασιαστὰ καὶ ἀνταρτικά, σκοπὸν ἔχοντα
τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθαστώτων καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Τὴν νόμιμον ταύτην πράξιν μας καταχωροῦμεν εἰς τὰ ἀρ-
χεῖα τῆς δημογεροντίας, καὶ ἀπαράλλακτον δημοσιεύομεν
εἰς τὸ κοινὸν μας πρὸς γνωστοποίησιν τοῦ, καὶ ὁμοίαν τρίτον
διευφύνομεν διὰ τοῦ Διοικητοῦ Μεθάνης, Κορώνης καὶ Νεο-
κάστρου, ὅπως καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Κορίνθῃ, τῶν 17. Ἰουλίου 1832.

Οἱ Δημογερονταί, Γ. Σπουργίτης, Ἠλίας Σάκας, Ν. Κ.
Δαχανᾶς, Θεόδωρος Δαρειώτης, Ἀνδρέας Στάης, ὁ Γραμματεὺς
Γ. Πολίτης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἄρ. 1114. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον

Εἰδοποιεῖ τὸν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
εὐρισκόμενον Κύριον Γεώργιον Κατσόφρον ὅτι, ἐπειδὴ
δὲν ἐπαρυσίαθη εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο ἔτε πρὸς
σωπικῶς, ἀλλ' ἔτε διὰ νομίμως ἐπιτρόπητες ἑνὸς
τῆς χρηγηθείσης αὐτῷ προθεσμίας διὰ τῆς ὑπ'
Ἄρ. 978 καὶ ἀπὸ 25 Μαΐου τελευταίης προγεάμ-
ματος τῆς Δικαστηρίας τῆτης, δημοσιευθέντος διὰ τῆς
Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν
τῶν Κυρίων Χ. Μ. Ἀβδαλιώτου, Γεωργίου Ἀ-
ελαῦν καὶ Σιντε. καὶ Θεόδωρου Δημητριάδου, αἱ ἀλλη-
φθέντες ἐπαρυσίασαν καὶ ἑτέραν ἀναφορὰν τῶν κατ'
αὐτῇ ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερησινίαν, κατὰ συνή-
πειαν τῆς ὁποίας προσκαλεῖται ἐκ νέου, ἵνα, ἐντὸς δύο
μηνῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν 18 παρόντος προγεάμματος
διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημ., ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς Δικαστηρίας
τῆτης διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει
προδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ μέχρι τῆς ἐκτε-
λέσεως αὐτῆς.

Τὸ παρὸν νὰ γνωστοποιηθῇ, κηρύττοντος ἀσυνομι-
κῇ ὑπηρετεῖ μεγάλη τῇ Φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλα-
τείας τῆς πόλεως ταύτης· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ
τοιχοκολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίας τῆτης,
ἑτερον νὰ δοθῇ εἰς τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς τῆς
διαληφθέντος Κυρίου Γεωργίου Κατσόφρου, καὶ νὰ
δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 26 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

Ἐπὶ τῷ ἐπιτάφιῳ λόγῳ εἰς Δ. Ὑψηλάντην,
συντεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γ. Τερτσέτου.

Εἰς τὴν γῆν τῶν Ἡρώων ἐβόησεν ὁ ἐνδόξος Ἕλλην, τοῦ
ὅπου τὰ ἐπικηδεία τελεῖ τὴν στιγμήν ταύτην ἡ πατρίς·
ἔθεν καὶ εἰς τὸ λείψανον τοῦ σχυροῦ ἀνδρός ἀνάρμοστα εἶναι
τὰ ὄπλα καὶ οἱ ὅπλων. Ἰσως μαλιστα φρονιμώτερον καὶ
ἀποδοτικώτερον ἤθελεν εἶναι νὰ ἀποδώσωμεν μὲ φαιδρὰ
πρῶτον καὶ μὲ ἰσχυρὰ καρδίαν τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα χρέη
εἰς τὸν ἄνδρα τοῦ συμπολίτου μας, διότι βέβαια πανηγυρίζομεν
εἰς τὸν ἀνδρὸς νικητοῦ. Τελειωτικῶς οἱ ἀρχαῖοι προπά-
τορες ἡμῶν ἐτίμουσαν με ὑπερέχουσταν ἀγαλλίασιν τῆς νι-
κητικῶν Ὀλυμπίων καὶ Νεμεαίων ἀγώνων, αἱ δὲ νέαι παρ-
θεναὶ καὶ αἱ γυναικες μὲ τὴν χάριν λαμπύσαν εἰς τὸ πρόσω-
πον τῶν ὑπεδεχόντων εἰς τὰς πόλεις τὸν εὐτυχῆ τροπαιοῦχον.
Πλέον κνῆρος παρὰ πάντῃ ἄλλον στέφανον, ὅστις ἐστόλισε
τὴν κεφαλὴν Ὀλυμπίου ἀθλητοῦ, εἶναι ὁ στέφανος, ὅστις στο-
λίζει τὸν προκείμενον ἥρωα. Αὐτὸς ἐπὶ λέμνησε τὰ ὄπλα τοῦ
ἰσχυροῦ τῆς πατρίδος τοῦ, ἐπολέμησε τὰ ἐλαττώματα τῶν
συμπολιτῶν τοῦ, καὶ τώρα ἀνακηρύσσεται εἰς τὴν γῆν, ἥτις
ὑπάρχει τὸ θέατρον, καὶ εἶναι ὁ μυχὸς τῆς ἀνδρείας τοῦ, καὶ
τῶν ἀρετῶν τοῦ. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀξίου τούτου ἀνδρός δύναται
νὰ ἐξοικωθῇ μὲ μνῆρον καλῆς γῆς, τοῦ ὁποῖον εἰς ὀλίγον
καιρὸν ἔδωκε καὶ φύλλα καὶ ὠρεοὺς καρπῶν, καὶ ἐχορήγη-
σε τὸ ὑποχρῆνον εἰς τοὺς ὁδοιπόρους καὶ τὴν παρηγορίαν τῆς
σκέλης τοῦ, καὶ τὴν τρυφὴν τῶν γλυκίων τοῦ καρπῶν. Ψεύ-
δεται ὅστις λέγει, ὅτι ὁ ἀνὴρ αὗτος ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἁώ-
ρον, ὅτι κτείναν εἰς ἡλικίαν 37 χρόνων· ὀλίγον ἢ τίποτε
λογίζεται ὅσα ἐτὴ πλείωτερον ἢ ὀλιγώτερον εἰς τὴν βίαν
καὶ ἀτελειότητα τοῦ χρόνου διαδοχὴν ἀπέθανε μάλιστα γέ-
ρων, πλην γερῶν ὅχι εἰς τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' εἰς τὴν δόξαν
καὶ ἡ ταυτοῦ ζωὴ εἶναι πολυχρόνιος.

Δύο ἀρχαὶ καὶ ὅλην τὴν δύναμιν κατέστησαν τὴν
ἀνδρὰ τούτον ἐκ τῶν ὡραιότερων χαρακτήρων τῆς ἐπανα-
στασιᾶς μας· ἡ ἀρχὴ τῆς θελήσεως, καὶ ἡ τῆς ἐνεργείας.
Ἔρω· κακτοσχέτος· νὰ ἰδῇ τὸ ἔθνος τοῦ ἐλευθερὸν καὶ ἐνδοξόν
φαίνεται ὅτι κατέρριψε τὰς φρένας καὶ τὴν καρδίαν τοῦ γεν-
ναίου αὐτοῦ Ἕλληνα. Αἱ δὲ περὶ τούτου ἰδέαι τοῦ δεν ἔλειναν
κλεισμέναι εἰς τὸν νοῦν τοῦ αὐτοῦ τοῦ τῶν ὡς εἰκὼν τις ὡραία
εἰς σφαιρὴν γωνίαν, ἀλλ' ἀνεφάνησαν λαμπραὶ καὶ ὅλην τῆς
ἐπαναστάσεως τὴν τροχὴν πάλιν. Διηγούνται οἱ συστρατιῶ-
ται τοῦ ὅτι εἰς τοὺς κενύτους τοῦ πολέμου δεν τὴν εἶδαν πο-
τε φροντίζοντα διὰ τὸ σῶμα τοῦ, ἀλλ' ἐξεναντίας διὰ τὴν ἐπι-
τυχίαν τῶν πατριωτικῶν σχεδίων τοῦ. Ἡ περίφημος αὕτη
γενναῖότης εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, καὶ τὸ ἀψευδὲς τῆς φι-
λελευθερίας τοῦ εἶναι μνημεῖα περιφανῆ, τὰ ὅποια μαρτυροῦν
ὅτι ὁ αἰσώπρος αὗτος, ἐθεώρει τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος τοῦ
εἰς τὴν ανεξαρτησίαν τῆς, ἡ δὲ ανεξαρτησία τῆς ἐνόμιζεν
ὅτι δεν ἀπαικτό εἰμὴ διὰ μέσου ἐπικινδύνων ἀγώνων, καὶ
διὰ τῆς μεγαλοψυχίας τοῦ πολέμου.

Ἰστων οὕτως εἰπόντων, ἐρωτῶ· ἀπὸ ποῦν τῶν παλαιῶν
ἐνδόξων συμπολιτῶν τοῦ δύναται νὰ ὑποβιβασθῇ ὑποβιβαστέρος;
καὶ· εἰς τῶν Μικρασιατικῶν ἢ Σαλαμινίων δεν ἤθελε τὸν πα-
ραδειγμῶν, καὶ δεν ἤθελε τὸν ὑμολογήσει συντροφὸν καὶ συνα-
γωνιστὴν τοῦ; μετὰ ταῦτα πολλῶν αἰώνων θέλων θεω-
ρηθῇ ὡς ἥρωας τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ὁ Ὑψηλάντης καὶ ὁ Κίμων.

Ναί, τοῦτο εἶναι ὑπάρξεν ὁ ἀρχαῖος στρατηγός, ὥστε
τὰ κέρρη ἐρῶ τέλεια τῶν Ἑλληνικῶν μητέρων μέλουν χορεύει
ἀγαλλόμενα γύρω τοῦ τάφου τοῦ, καὶ πίνοντα τῆς ἐλευθερίας
τὸ πομπὴ καὶ τὰ ἄσπετα τῶν νέων μέλουν τὸν ἀνυμνεῖ ὡς

δημιουργὸν τοῦ ἔθνους, δοτῆρα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀτρόμητον
πολεμιστὴν, ἡ δὲ γῆ πᾶσα θέλει κατασταθῇ τοῦ λοιποῦ θέα-
τρον τῶν ἐπαίνων τοῦ, διότι ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου τῶν μεγά-
λων ἀνδρῶν εἶναι ἡ σφραγὶς τῆς ἀθανασίας τῶν εἰς τὴν γῆν.
Ὅχι, ἂς μὴν ἀμφισβῶμεν ὅτι δόξα, καὶ ἐτι πλέον ἱερά, πε-
ριγύνηται ἤδη εἰς τὸν γενναῖόν μας συμπολίτην· ἡ ψυχὴ τοῦ,
ὁ ἀόρατος θεός, ὅστις ἐπλήρωσε τὸν ναὸν ἐξέλειψε, τὸ σῶμα
ταῦτο εἶναι τὸ λείψανον τῆς οἰκοδομῆς, ἥτις ἐμπεριείχε τὸν
θεόν· ἀλλὰ· ποῦ εἶναι ἡ θεότης, ἡ ὁποία τὴν ἐπλήρυνεν; εἰς
τὴν ἀληθῆ τῆς ταπεινότητος εἰς τὸν οὐρανόν. Εἰς τὸν κόσμον
τούτον εἰμὲθα ὡς εἰς γῆν ἐξουρίας, εἰς τόπον πειρασμοῦ, καὶ
εἰς προετοιμασίαν μέλλοντος ἀθανάτου· εἰς ἡμᾶς, ἐφαρμόζε-
ται ἔδω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰς ξένας σκηνὰς τὸ ἄσμα τοῦ
ψαλμῶδου « Πῶς ἀίσομεν ὡδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; ».

Ἀπὸ τὴν ἀληθῆ σου πατρίδα, ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ Ὑψη-
λάντης, ὅπου αἱ ἀρεταὶ τῆς γῆς βραβεύονται μὲ τὴν αἰωνίαν
μακαριότητα, ἐπέβλεψον πρὸς τὸ ἔθνος σου, καὶ ἔσο ἰλεως
καὶ ἀγαθοποιός· ἐν ὀλίγῳ ἢ ὀνομαστῇ Ἑλλάς θέλει λάβει
ναυκληρὸν τῆς υἱὸν τῆς ἐνδόξου Γερμανίας· νεῦσον εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ Βασιλῆα τοῦ τούτου διὰ ν' ἀνάξῃ εἰς τόσον
ὕψος τὸ πλοῖον τοῦ Κράτους, ὥστε ἡ θρυμασία θαλασσοπλοία
νὰ προξενήσῃ τῶν εἰς τοὺς φθονοῦντας τὸ Ἑλληνικὸν
ἔθνος, καὶ χάριν μεγίστην εἰς τοὺς φίλους τοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐν Συρίᾳ Αἰγυπτιακοῦ στρατεύματος.

Ἐκ Μάλτας, 27 Ἰουλίου.— Αἱ τελευταῖαι ἐξ Ἀλεξαν-
δρείας εἰδήσεις λέγουσιν, ὅτι ὁ Ἰμπραὶμ-πασκας εἶναι μόνον 5
ῥας μακρὸν ἀπὸ τὸ Χαλέπι. Τὴν 23 Ἰουνίου ἐπεριμένετο
εἰς τὴν Ἀμάχ, ὅπου 15,000 Σουλτανικῶν στρατευμάτων
εὐρίσκοντο ἐσκηνομέναι. Συμπεραίνεται δὲ ὅτι, ἂν ἤθελε προ-
χωρήσει ἀνωτέρα δάναμις, ὁποία εἶναι ἡ ὑπὸ τὰς διαταγὰς
τοῦ Ἰμπραὶμ-πασκᾶ, τὰ ἐν Ἀμάχ στρατεύματα ἤθελεν ἀπο-
χωρήσει καὶ καταλάβει τὰς ἰσχυρὰς θέσεις εἰς τὸ ὄρειον
τμήμα τῆς Ἀντιοχείας. Ὁ Σουλτάνος ὁμοῦς θέλει ἐλπίζει νὰ
κάμωσι τοῦλάχιστον κάποιαν ἀντίστασιν.

Λέγεται, ὅτι ὁ Νατζίπ Ἐφέντης, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Μεχμέτ
Ἀλῆ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπροσκληθῇ ἐνώπιον τοῦ
Σουλτάνου, καὶ ἐστάλη ἔπειτα εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Χου-
σεῖν-πασκᾶ εἰς τὴν Κόνιαν με πρᾶγματιαν νὰ ἀναβληθῶσιν
αἱ ἐχθροπραξίαι διὰ νὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τὴν περὶ εἰρήνης
διαπραγματεύσιν. Ἦθελεν εἶναι πολλὰ ἐπιθυμητὸν νὰ γένῃ
συνδιαλλαγὴ μετὰ τῆς Πόρτας καὶ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ. Ἐπι-
μένει ὁμοῦς οὗτος νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Πόρ-
ταν ὡς Πασκᾶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν τεσσάρων σατραπειῶν
τῆς Συρίας, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται ἀπὸ τὸ Ἑλ Ἀρίσχ, ἕως εἰς
τὴν περιφημὸν δίοδον τῆς Ἰσσοῦ. Περὶ τῶν ὀνομαζο-
μένων, εἰς τὸν κόλπον τῆς μικρᾶς Ἀλεξανδρείας.

— Κατὰ τὴν 29 Ἰουλίου συνεκροτήθη μάχη περὶ τὴν λίμνην
Τατλί Κουκὺλ, μετὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν καὶ Σουλτανικῶν
στρατευμάτων. Τὰ πρῶτα ἀνέμεινοντο καὶ οἱ πᾶσι εἰς
ταγματα, τέσσαρα συντάγματα τακτικοῦ ἱππικοῦ, καὶ ἐν

μετὰ τῶν Γραμματέων, καὶ ὅλοι αἱ ὑπάλληλοι πολιτι-
καὶ στρατιωτικῆς Ἀρχαί. Περί δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐκίνησαν
τὴν ἐκφορὰν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διὰ
τῆς ὁδοῦ, ἧτις, ἀπὸ τὴν πύλην τῆς ξηρᾶς διέρχεται
διὰ τῆς πλατείας τῶν τριῶν Ναυάρχων μέχρι τῆς παλαιᾶς
πλατείας, καθεῖθεν ἐπιστρέφει διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως. Ἡ πομπὴ συνεκροτεῖτο οὕτω
πολλή. Προηγούντο ἐξ τυμπανιστῶν ἐπὶ τρεῖς τεταγμένοι, ἡ
ἑλληνικὴ μουσικὴ τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ πέντε, δύο οὐλαῖοι εὐ-
αλπίων κατὰ φάλαγγα, ὁ διδάσκαλος μετὰ τῶν μαθητῶν
τῆς ἀλληλοδιδασκαλικῆς σχολῆς· ἐφέροντο ἔπειτα δύο πυρο-
βόλα μετὰ τῶν κιβωτίων τῶν κατὰ φάλαγγα, καὶ ὁ ἵππος
τοῦ μακαρίτου πινθηροφῶν· ἐπὶ τούτοις ἤρχοντο δεκαοκτὼ
τυμπανιστῆς ἐπὶ τρεῖς, δύο λοχαγοὶ φέροντες ἀνεστραμμένους
δύο πυροβόλας σημαίας, καὶ ἡ Γαλλικὴ μουσικὴ μετ' αὐ-
τοὺς δὲ τέσσαρες ἀρχιερεῖς μετ' ὅλου τοῦ ἱερατικοῦ τῆς πό-
λεως· ἐνταῦθα ἐφέρετο ὁ νεκρὸς ἐπὶ κραββάτου βασταζομένου
ὑπὸ ἑξ λοχαγῶν, συνόδευε δὲ ἐκατέρωθεν τὸ λείψκον ἡ
Διοικητικὴ Επιτροπὴ· ἠκολούθουν δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς Συν-
ελεύσεως, τῶν ξένων Δυνάμεων πολιτικοὶ Ὑπουργοί, καὶ στρα-
τιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ Ἀρχηγοὶ καὶ Ἀξιωματικοί, οἱ Γραμ-
ματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Πληρεξούσιοι, ὁ Γενικὸς Διευθυν-
τῆς τοῦ τακτικοῦ σώματος μετὰ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωμα-
τικῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως μετὰ τῶν δημογερόντων
καὶ τῶν ὑπαλλήλων· ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐτελείωνε τὴν ἐκφορὰν
μία ἀπόμειρα τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ. Δεξιᾷ δὲ καὶ ἀριστερᾷ
συνωδεύετο ἡ πομπὴ ἀπὸ ὅλην τὴν τακτικὴν φρουρὰν τῆς
πόλεως.

Τελεσθεύσας ἐν τῷ ναῷ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολου-
θίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου, ὁ Κύριος
Μ. Σχινᾶς ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς ἐπιτάφιον λόγον.

« Ἀπέθανε, καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐθρήνησαν αὐτόν. » Μακκαβ.

Εἰς τοῦτο ἀναβαίνων τὸ ἱερὸν βῆμα διὰ νὰ ἐκτραγωδήσω
τὸ μέγα καὶ πολυθρήνητον τραῦμα, τὸ κατὰ τῆς πατρίδος
ἐπιπεσὼν σήμερον, χρεῖαν ἔχω τῆς εὐσυμπαθήτου συγκαταβά-
σεώς σας, ἀκροατήριον ὡς σεβάσιμον, ἐὰν καὶ κατώτερος ὑ-
ποδείχθῃ τῆς ὑποθέσεως, ὁ κατώτερος ὢν μηδενὸς τῶν πε-
ρίντων ὡς πρὸς τὸ αἰσθημα ὑποῦ πλημμερεῖ ἐξαίφνης τὰς
ψυχὰς ὅλων. Ἀπνουν, ἰδοὺ, ἄπνουν βλέπετε πρόωρα ἄνδρα
ἐκδιμῶν διὰ πατριωτικὴν ὑπερέχουσαν ἀρετὴν. Ἡ ζημία εἴ-
ναι· δι' ὅλους· τὰ δάκρυα εἶναι δι' ὅλους· ἕνας ἀνάγκη νὰ
τολμήσῃ νὰ ἀναλάβῃ τὸ βῆμα, ἕνας νὰ εἰπῇ καὶ εἰς τὴν ἑλ-
λὰδα καὶ εἰς τοὺς ξένους ποῖα τὰ δέκατα τοῦ τόσου κοπετοῦ,
τίνες οἱ λόγοι τῶν εὐφημιῶν, μὲ τὰς ὑποίας λαοὺ εὐγνώμονος
καὶ εὐκισθήτου χεῖμαρδος τὸν νεκρὸν συνωδεύει, καὶ ἄνθη ἀ-
μάραντα φυτεύει περὶ τάφον μόλις ἀνεσχημένον. Ἀλήθειαν
ἔχω νὰ φράσω· χάρις, μυριάκις χάρις εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπι-
παντιν, ἧτις προσέγγισε μὲν τὴν γλῶσσάν μου πάντοτε εἰς
τοὺς ὕμνους τῆς ἀρετῆς, ἐξ ὧν πηγάζει ἰδιωτῶν καὶ πόλειον
ἡ βελτιώσις, τὴν ἀπεμάκρυνε δὲ, καὶ αἰωνίως (ὁμνῶ εἰς
τὴν μακάριαν ἐκείνην ψυχὴν) θὰ τὴν ἀπομακρύνει ἀπὸ τῆς
κολακείας τὸν ῥύπον. Ἀλήθειαν ἔχω νὰ φράσω. Γέροντες!
δεκταίνετε τὰ ὦτα, ἀκούετε μετρεῖτε ἀνεκδοτῶς τὸν βίον
σας πρὸς τὸ μέτρον τῆς ἀληθείας. Νεοὶ! ἀρπάζετε τὸ πα-
ρεῖμα, ὡς τῆς πατρίδος, ἐλπίς! εὐεργετικὸς γίνεται καὶ ὁ
θῆνατος τῶν γυναικῶν διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν τελειότη-
των καὶ τῶν ὁπλῶν, τὰς ὑποίας ἀθανάτους ἐτεκνοποίησε

διὰ τὰς παρακολουθούσας γενεὰς ἡ αὐλὸς καὶ ὑπεργήινος τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως μερίς·

Καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα
καὶ διὰ πόντον εἶδακεν
ἐργμάτων ἀκτὺς καλῶν
ἄσπετος αἰεὶ (*).

Τῶν ἀρχαίων ὁ κρότος ἀπὸ τὰ ὄρη, ἀπὸ τὰ δάση, θησαυ-
ροὺς τῆς δεδουλωμένης Ἑλλάδος, κατέβη μὲ ἀλαλαγμὸν εἰς
τοὺς κάμπους, εἰς τὰς θαλάσσας κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακο-
σιοστὸν εἰκοστὸν πρῶτον αἰμνημόνευτον ἔτος. Φωνὴ κατὰ
τυραννίαν οὐρανομήκης, φωνὴ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ νόμων,
κίνησις εἰς πολὺστον ὀλοεθνή πανήγυριν, ἐξύπνησε τοῦ κό-
σμου τὸν θαυμασμὸν, καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπέσπασε πρὸς
τὰ ἔως τότε ἀφανῆ λείψκνα τῶν ἡρωϊκῶν ἀπογόνων. Ἀστὴρ
εὐμενὴς εἶχε διασώσῃ πρό τινων χρόνων ἀπὸ ὀλοσχερῆ ὀλεθρον
μίαν γενναίαν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, τῆς ὑποίας ὁ ἀρ-
χηγὸς ὠνομάζετο Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης. Τούτου υἱὸς
ἄξιος, ἄξιος, λέγω, πατὴρ διακαῶς βουλευσαμένου τὴν τῆς
τυραννίας καταστροφὴν, ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης, τρέχει τὴν
ιδίαν ὁρὰν ἀπὸ τὰ ὑπερβόρεια κλίματα, ἀπὸ τοὺς μητρι-
κοὺς καὶ ἀδελφικοὺς κόλπους ὁρμᾷ εἰς τοῦτο τὸ ἔδαφος νὰ
ἀγωνισθῇ τὸν ὅσιον ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνα. Διὰ
πολυειδῶν κινδύνων φερόμενος, φθάνει, λαμβάνει τοῦ ἐχθροῦ
πεῖραν. Ἐθνάρχης ἀναγορεύεται ἀπὸ τὸν λαόν. Θεμελιω-
τὴς γίνεται τοῦ τακτικοῦ σώματος, ἡ μᾶλλον ἀνεγέρτης τῆς
προγονικῆς φάλαγγος, καὶ πρῶτος ἐγγεγίρει εἰς σέ, ὦ ἑλ-
ληνικὴ νεότης, τὰς ἐνδόξους σημαίας, τῶν ὁποίων τὰ πτερὰ
ἐρρύθμισαν τοὺς ῥωμαλέους σου πόδας. Ὅπου ταλαιπωρίαί,
ἐκεῖ καὶ αὐτός· ὅπου μάχαι καὶ ζωῆς ἀφειδίκα, ἐκεῖ καὶ αὐ-
τός. Πρῶτος εἰς τὸ πῦρ, καθὼς πρῶτος εἰς τὴν μάχimon
τάξιν, δὲν ἄφησεν ἄλλου ἀνδρὶν ὁμοφύλου πολεμιστοῦ νὰ
λάμπῃ ἀδρότερα τῆς ἐαυτοῦ· δὲν ἐγνώριζε τὴν ἀπελπισίαν·
ἀτάραχος ἔτρεχε τὸν δίαυλον τῆς στρατιωτικῆς δεινότητος,
ἐμβριθῶς ἐμελέτα εἰς τὸ σχολεῖον τῆς στρατηγικῆς ἐμπειρί-
ας, τὸ παρὸν διαθέτων πάντοτε ὅσον ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ
τοῦ μέλλοντος τὸν παράδεισον δημιουργῶν εἰς ζωογόνον ἐρί-
αν φιλοπύττιδος φαντασίας. Μάρτυρα σέ καλῶ, ὦ πεπα-
λαιωμένον τοῦ Ἀργους παντέρημον φρούριον! δὲν τὸν ἐτρό-
μαξεν ἡ σαθρότης σου· τὸν εἶδες, συναγμένον ἐντός σου ἄσιτον,
πανενδεῖ, μὲ ὀλιγωτάτους ἐταίρους, καὶ γινόμενον πρόσκομ-
μα εἰς τὴν πρόδον μυριάδων ἐχθρῶν στρατηγουμένων ἀπὸ
Δράμαλιν τὸν Σατράπην. Καὶ τότε μὲν ἐτέγγενε τὴν λύ-
σιν καὶ κατὰ μικρὸν ἐξόντωσιν τοῦ πολυαριθμοῦ στρατοῦ,
ὅστις εὐκίρως ἐφοβέριζε τὴν τύχην τῆς ἱερᾶς ἐπανάστασε-
ως· ἔπειτα δὲ, ὁποῖός τις ἐδείχθη εἰς τὰ ὄμματα τῶν συμ-
πολιτῶν σου; Ὅσον ἄγριος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τόσον ἥπιος,
μετριόφρων, ἀνεπίδεικτος, εὐπρόσιτος, ἀζηλότυπος, ἀπλη-
λαγμένος σκευωρημάτων, μεταδοτικός, δωρητικός μεταξὺ
τῶν Ἑλλήνων· εἰς τὸ μέτωπον μὲν τῶν τοῦ πολέμου δεινῶν
αὐθόρμητος προφαγόμενος καὶ ἰσχυρὰ πράττων, ἡσυχάζων
δὲ ἐν μέσῳ τοῦ πολιτικοῦ θορύβου καὶ ἀπαχθῶς ἀτενίζων πρὸς
τῆς πατρίδος τὰ νεύματα. Κάνεν προτέρημα συμπολίτου
δὲν ἐσκανδαλίζε τὴν φιλαυτίαν σου. Ζῆλος τοῦ ἴτον ὁ εὐθῆ-
νης. Μὲ ἀγγελλίαν ἐθεώρει τὴν ὁμογενὴ ἀξίτητα, ὡς ὄρε-
λος, στολὴν καὶ δημόσιον καύχημα· οὔτε ποτὲ ἐνέργησεν,
ὡς ἄλλοι τοσούτοι, διὰ νὰ υποσκελίσῃ σκοταίως τὴν τρε-
φὴν καὶ αὐξήσιν εἴτε πολεμικῶν εἴτε πολιτικῶν ἱκανοτήτων,

αὐτῶν ὁ ἱμπραῖμ-πασας. Τὰ δὲ δευτέρω συνίσταντο εἰς 25,000 στρατιώτας, ἐξ ὧν ἑπτὰ χιλιάδες τακτικοί, ἔχοντες ἀρχηγὸν τὸν Ἀχμέτ-πασαν τοῦ Χαλεπίου. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ πρωῒς μέχρις ἑσπέρας, ὅτε τὰ Σουλτανικὰ στρατεύματα νικηθέντα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἐκ τῶν Σουλτανικῶν ἀναβαίνει εἰς 2,000, ὁ δὲ τῶν αἰχμαλώτων εἰς 2,500, καὶ ὁ τῶν πληγωμένων εἶναι πολὺ μεγαλύτερος. Τὸ Αἰγυπτιακὸν στρατεῦμα ἐκυρίευσεν ὅλας τὰς τροφὰς καὶ τὰ πολεμικὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἰσχυρὰς τούτων 20 κανόνια καὶ μίαν βόμβαν. Τόσον δὲ πικρὸν φόβον ἐπροξένησεν ἡ νίκη αὕτη εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον τῶν Σουλτανικῶν στρατευμάτων, ὥστε ἀφῆκεν ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τὸν ἱμπραῖμ-πασαν. Ἀπὸ δὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ἐφονεύθησαν τρεῖς πασάδες, 102 στρατιῶται καὶ 170 ἵπποι· ἐπληρώθησαν δὲ καὶ 162 ἄνδρες. Οἱ αἰχμαλῶται ἐστάλησαν εἰς τὸν Διδάν Ἐφέντην τῆς Πτολεμαίδος μετὰ διαταγὴν νὰ κατατάξῃ, ὅσους ἐξ αὐτῶν εὐχαριστοῦντο, εἰς τὰ τακτικὰ στρατεύματα, τοὺς δὲ λοιποὺς νὰ συγχωρήσῃ νὰ ἐπανέλθωσιν, ὅπου θελήσῃ ἕκαστος.

Αἱ εἰδήσεις αὗται ἐστάλησαν ἐπισήμως ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν Μουσταφά-πασαν τῆς Κρήτης, καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἐγένετο φωτοχυσία καὶ κανονοβολισμὸς διὰ τὴν σημαντικὴν ταύτην νίκην.

Ἐκ Λονδίνου, 4 Ἰουλίου. — Ἐκστρατεία τοῦ Δὸν Πέτρου εἰς τὴν Πορτογαλίαν.

Εὐπλοήσας ὁ τοῦ Δὸν Πέτρου στόλος, προσωρμίθη εἰς τὰ παράλια τοῦ Ὀσπόρτου τὴν 26 τοῦ Ἰουνίου ἰδὼν δὲ ὁ Δὸν Πέτρος, ὅτι δὲν εἶχε γένει καμμία προπαρασκευὴ διὰ νὰ τὸν ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν ἀπόβασιν, παρήγγειλεν εὐθὺς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν τὴν ἀπόβασιν τῶν στρατευμάτων του. Τῇ 27 ἀπὸ πρωῒς ἐξῆλθε σῶον εἰς τὴν ξηρὰν τὸ μικρὸν αὐτοῦ στρατεῦμα, ὅχι πολὺ μακρὰν τοῦ Ὀσπόρτου, εἰς τὴν χαρῖον Μιτσινίε. (πρὸς τὴν ἑρῆν ὁχθρὰν τοῦ Δούρου) Ὁ στρατός, συγκεντρωμένος ἐξ 7,500 ἀνδρῶν. ἐν εἰς 1,000 περίπου Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι, ἐφάνετο πολλὰ ἐνθουσιασμένος, καὶ συνετάχθη διὰ νὰ κινήτῃ κατὰ τοῦ Ὀσπόρτου ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν. Ἰδὼν δὲ ὁ Δὸν Πέτρος, ὅτι καμμία ἄλλη δοκιμὴ δὲν εἶχε γένει πρὸς ἀντίστασιν, εἰμὴ ἡ ἐμφάνισις μικροῦ τινος ἱππέων σώματος, οἱ ὅποιοι ἄλλοι πυρβολήσαντες ἔστρεψαν τὰ ὦτα, ἔδωκε τὴν εἰς ὅλου ἀρεστὴν διαταγὴν τῆς κινήσεως. Τούτων δὲ γινομένων, ἡ ἐν τῷ Ὀσπόρτῳ Διοίκησις τοῦ Δὸν Μ.χουέλου ἐπεσεν εἰς παντελὴ παραλυσίαν, καὶ ἀφήτασα τὴν ἀπόβασιν ἐχθρικήν, δυάμεως, χωρὶς καὶ μιᾶς πυρβολῆς, ἀπεφάσισε νὰ εγκαταλεψῇ μετὰ τὴν αὐτὴν μικροψυχίαν τὴν δευτέραν πόλιν τοῦ βασιλείου. Ὅλοι ἐφυγον μετὰ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Δὸν Μ.χουέλου, καὶ διαβάτε τὸν ποταμὸν, ἔκοψαν τὴν γέφυραν καὶ ἀφῆσαν τὴν πόλιν τοῦ Ὀσπόρτου ἀνοικτὴν εἰς τὸν Δὸν Πέτρον, ὁ ὅποιος εἰσῆλθε εἰς αὐτὴν τὸ ἑσπέρας τῇ 27 ἐν μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τῶν κατοίκων, οἱ ὅποιοι ἐνθουσιῶντες ἀπήντησαν τὸν Ἀυτοκράτορα καὶ τὸ ἀδριεῖν του στρατεῦμα. Ἐπειδὴ δὲ οἱ φατμασταὶ τοῦ Δὸν Μ.χουέλου ἐπιάτησαν εἰς τὴν Βίλλαν Νάβαν, ἀντικρὺ τοῦ Ὀσπόρτου, ἀπεφάσισεν ὁ Δὸν Πέτρος, νὰ τοὺς διώξῃ ἐκεῖθεν, ὅθεν διαβάτε, τὸν ποταμὸν ἔγισ

χίλιον ἐπὶ μικρῶν λόμβων ὑπὸ τὴν ὑπερέσπιν τῶν πυρβολῶν τῶν ἀντιπάλων, καὶ μὴ εὐρόντες εἰμὴ μακρὰν ἀντίστασιν τῶν Μιχουελιστῶν, κατέλαβον τὴν ὁχθρὰν καὶ γενναίως ἐδίωξαν ἐκ τοῦ τόπου τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Βίλλαν Νάβαν.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὰς ἀνωτέρω εἰδήσεις ἐκ τοῦ Ὀσπόρτου, ὅθεν λείπει τρεῖς ἡμέρας, ὁ Ἀυτοκράτωρ εἶχε κυριευμένας ἀμφοτέρως τὰς ὁχθὰς τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ κατορθώματά του μετὰ ταχέαν κίνησιν κατὰ τῆς πρωτεύουσας. Ἐλέγετο δὲ ὅτι ἐν τῶν συνταγμάτων τοῦ Δὸν Μ.χουέλου κατεσφάγη ἀπὸ τὰ λοιπὰ στρατεύματά του, διότι ἐπροσκάλεσε τὰ ἄλλα νὰ λειψωτακτῇ καὶ ἀναγγορεύσῃ τὴν Δύναν Μαρίαν. Εἶναι πεπιδνηλὴ ὅτι ἡ τε προδοσία καὶ ἡ μικροψυχία ἐπικρατοῦσιν εἰς τὸ στρατὸν πεδὸν του, καὶ ἐὰν οἱ ὁπαδοὶ του δὲν δείξωσι πλεονέκτησιν καλὴν πίστιν καὶ ἀνδρίαν παρὰ τῆς ἐν Ὀσπόρτῳ, ἡ βασις λεία του εἶναι τελειωμένη.

Ἡ ἐν τῷ Ὀσπόρτῳ ἀπόβασις ἐγένετο ἔργον ἐξαιρετικὸν καὶ ἄριστα ἐσκεμμένον, διότι τῷ ἀδυνατῶν σχεδὸν ἦτον νὰ εἰσβάλῃ ὁ στόλος του (συγκείμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐμπορικῶν καὶ ἀσπλῶν πλοίων) εἰς τὸ στόμιον τοῦ Τάγου, ὅ, τακτικῶς ὠχυρωμένον μετὰ πυρβολὰ καὶ ἀρίστους πυρβολητάς. Τα ἐν Λισαβῶνι στρατεύματα τοῦ Μ.χουέλου ἐνεδυναμώοντο καὶ κατεσκεύαζον κανονοστατία καὶ ἄλλα ὀχυρώματα ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα ἴωρα εἶναι ὀλογελῶς ἀνωφελῆ πρὸς ἀντίστασιν, διότι ὁ Δὸν Πέτρος θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν Λισαβῶνα ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ὀσπόρτου.

Τὸ Ὀσπόρτον εἶναι μετὰ τὴν Λισαβῶνα ἡ μεγαλύτερη καὶ σημαντικωτέρα πόλις τῆς Πορτογαλίας. Θέλει δὲ χρησιμεύει εἰς τὸν Δὸν Πέτρον ὡς ὁρμητήριον. Εἶναι τὰς ἀρμόδιος διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ διὰ νὰ ἀποσπῇ διὰ συμβιβασμῶν ἀπὸ τὸν ἀνταγῆ, ὅσους τῶν ὁπαδῶν του ἤθελεν εἶναι ἀσφαλεῖς νὰ μὴ μεταχειρίζεται μετὰ βίαν. Καὶ δὲν εἶναι ἐμπειρία εἰς τὴν κατὰ τῆς Λισαβῶνος κίνησιν του, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ὑπερβῇ καὶ μὴ ὅχι μεγάλην δυσκολίαν ἀπὸ τὰ πολυάριθμα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς του. Ἡ κατὰ κράτος τοῦ Ὀσπόρτου εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ καλύτερα ἐγγύησις τοῦ τελείου κατορθώματος τῶν ἀνταγματικῶν, ἐπειδὴ παρίχει ἐν ταύτῃ τὰ μέσα εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ εἰς τὸν ἀμυντικόν, ὅπως τε γένη χρεῖα.

(Μάλας Ἐφημερίδα)

— Αὐτῶθεν 11 Ἰουλίου. — Λέγεται ὅτι μὲν ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Δὸν Μ.χουέλου, ἡ Δύννα Μαρία ἡ Β' ἀνηγορεύθη βασίλισσα κατὰ τὴν 30 τοῦ Ἰουνίου εἰς τὰς περιστατώτερας πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἰντραδούρου καὶ Μίνχου, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδόμηθησαν νὰ ἐμποδίσωσι τὰ στρατεύματα. Πολλοὶ καλόγηροι, ἱερεῖς καὶ ἄλλοι φίλοι τοῦ Δὸν Μ.χουέλου ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν διὰ τῆς Γαλικίας. Ἐλπίζεται ὅτι στρατηγὸς τῆς Γαλικίας θάλει συναθροίσαι τὰς δυνάμεις του πλησίον τοῦ Τουῖ καὶ αὐτῶν γὰρ τὴν ἐπὶ τὴν ἀνταγῆ πρὸς τὰ δυνάμεις τοῦ Μίνχου, ἐπειδὴ ἐξέλεσαν γὰρ κατὰ τὴν Βίλλαν Νάβαν ἀναγ-